

El Club Natació Benicarló aconsegueix sis medalles a l'Autonòmic Infantil d'Estiu

text CNB

L'equip femení del CNB va guanyar el passat cap de setmana sis medalles en la competició autonòmica infantil d'estiu disputada a la piscina d'Elda (Alacant).

Novament Raquel Fabregat va agafar la batuta de l'equip femení infantil demostrant que està en un moment de forma immillorable aconseguint les medalles de plata en els 200 m papallona, amb un temps de 2:45:30 i en els 400 m estils, amb un temps de 5:44:45. L'equip de relleus, format per Lucía Piñana, Raquel Fabregat, Sara Marqués i Meritxell Sospedra, va aconseguir la medalla de bronze en els 4x200 lliures, amb un temps de 9:52:74.

Un equip femení compost per Maria Coll, Sara Marqués, Montserrat Astor, Meritxell Sospedra (5a en 200 m papallona i 5a en els 400 m estils), Raquel Fabregat (5a en els 800 lliures), Claudia Campos i Lucía Piñana. L'equip de relleus compost per Montserrat Astor, Sara Marqués, Lucía del Pino i Raquel Fabregat van aconseguir el 5é lloc en els 4x100 estils.

L'equip masculí va ser qui més va sofrir la diferència a l'hora de nadar en una piscina de 50 metres. L'equip estava compost per Ferran Remolina (5é en 200 m braça), Joan Ferran Barrachina, José Antonio Adell, Agustín Parra i Javier Traver. L'equip masculí va competir en els relleus 4x100 lliures, 4x200 lliures i 4x100 estils, aconseguint uns temps d'acord amb la seua mínima autonòmica i, en alguns casos, millorant-los.

A aquesta cita van acudir els 30 millors equips del País Valencià amb 226 nadadors i nadadores que havien aconseguit la mínima autonòmica corresponent. A la general l'equip femení va aconseguir la 5a posició i el masculí la 12a.

Número 644-25 juliol 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

**Els alcaldes de Benicarló,
Peníscola i Vinaròs reunits
per abordar problemes de la comarca**

Acorden reduir un 25% el consum d'enllumenat públic

El Benicarló FS triat equip més esportiu

Daniel Fibla estrena "Chat Noir"

Els alcaldes de Benicarló, Peníscola i Vinaròs realitzaran reunions periòdiques per abordar problemes de la comarca

L'artífex de les mateixes, Marcelino Domingo (PP), considera positiva la unió de les tres poblacions perquè estiguen millor tractades. Acorden reduir un 25% el consum d'enllumenat públic

text REDACCIÓ

Els alcaldes de Benicarló, Peníscola i Peníscola es reuniran periòdicament "aproximadament una vegada al mes o quan siga necessari", per abordar qüestions que preocupen a aquestes tres poblacions del nord de Castelló, que concentren la majoria dels habitants de la comarca. L'alcalde de Benicarló i artífex d'aquestes trobades, Marcelino Domingo, va explicar ahir que estan sent "molt positives" i que "la unió serà beneficiosa per a poder reivindicar davant les administracions públiques un tracte millor".

Entre els principals punts abordats en la primera reunió figura la problemàtica dels residus després d'anys de paràlització del Pla que havia de tractar-los i

CONCERT D'ESTIU DE LA BANDA JUVENIL "CIUTAT DE BENICARLÓ"

text REDACCIÓ

La plaça de Sant Joan, lloc escollit habitualment per l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" per oferir la seua música en moltes de les seues seccions, va ser també l'espai per la última actuació de la Banda Juvenil en el curs lectiu 2007-2008. La data, 19 de juliol va coincidir curiosament en el dia exacte de fa un any en el que aquesta secció va actuar al Certamen Internacional de Sinnai (Itàlia) i on es va aconseguir els màxims guardons del Concurs. El planter d'aquesta banda es va renovant a cada concert amb nous alumnes de la seua Escola de Música que s'incorporen al treball conjunt de la secció, substituint a altres que per edat deixen el grup per dedicar-se exclusivament a la banda gran. D'aquesta forma, el gran present musical que viu la banda assegura el seu futur amb un planter establitzat de 70 músics menors d'edat que ofereixen una música de gran nivell tècnic i interpretatiu.

Així ho demostraren en un programa molt exigent, amb obres de gran diversitat d'estils on totes les seccions van treballar molt per estar a l'alçada que la banda juvenil està acostumada a oferir. El nombrós públic que omplia la plaça va agrair aquest esforç amb forts aplaudiments que obligaren al director, Pablo Anglés a oferir un bis.

El repertori va estar format per les següents obres: la banda sonora El Rei Lleó, d'Elton John, el musical Chess, de Johan de Meij, l'estrena de la darrera composició del músic benicarló Juanjo Villarroya, Dublinesos, que va estar present a l'acte, Virginia, de Jacob de Haan i Bands around the world, una agradable selecció de temes representatius de diferents països del món i en la que els músics aportaren com a element simpàtic una bandera i un objecte representatiu de cada país en el moment que sonava cada part, formant al final un mosaic de banderes de tot el món.

El Benicarló FS triat equip més esportiu de la temporada 2007-08

text i foto BFS

La Lliga Nacional de Futbol sala ha donat a conèixer als millors de la temporada 2007-08 en cada modalitat, i el Benicarló FS s'ha emportat el trofeu a l'equip més esportiu. Un altre dels premis ha estat el jugador benicarlano, Vadillo, que conjuntament amb vuit companys més, rebrà el trofeu al Joc Net "TROFEU MERCEDES BENZ V.I".

El "TROFEU MERCEDES BENZ" es lliurarà a Vadillo però també a Marquinho (Interviú Fadesa), Jesús (Móstoles 2008), Juanpe (Carnicer Torrejón), César (Lobelle de Santiago), Lukaian (MRA Navarra), Álvaro (EIPozo Múrcia) i Marcelo (Azkar Lugo), que van actuar

de manera immediata i determinant per a salvar la vida del fotògraf de la LNFS, Àngel Pérez, que va sofrir un infart durant la celebració de la Cita amb les Estrelles de la copa d'Espanya Cuenca 2008.

El jugador que no s'ha fet amb el trofeu al jugador revelació és Deives, que estava nominat per a aquesta modalitat, però finalment el trofeu ha recaigut en el jugador del Azkar Lugo, Adri.

Els entrenadors dels 16 equips de la Divisió d'Honor 07/08 al costat del segon Seleccionador Nacional, Juan José Rodríguez-Navia 'Cancho', a partir dels nominats seleccionats per la premsa especialitzada, han estat els encarregats de votar per a designar als Millors 2007/2008 en cada categoria.

XXVIII Torneig de Futbol Sala RESUM DE LA 3ª SETMANA DE COMPETICIÓ

text GREGORIO SEGARRA

Arribat ja l'equador de la 1ª fase del Torneig, es van clarificar bastant les posicions i quins equips van a lluitar pel títol. Així, en el Grup I, anomenat "grup de la mort" per la gran igualtat existent entre diversos dels equips, Gruas Robles i Zonauto són els millor col·locats. Aquests últims no sense haver passat més complicacions de les esperades per a derrotar a rivals en teoria assequibles. No obstant això, Nou Benicarló i Novo Informo, encara mantenen intactes les seues opcions.

En el Grup II, tres equips invictes: Tropic's, Gellida e Hijos i Romex encapçalen la classificació, però Puchal Climatització, amb una derrota, es manté "viu" i també caldrà esperar a futurs enfrontaments per a veure qui es despenja. I en el Grup III, Bar Els Caps i Seroffice Baix Maestrat, semblen els més forts i molt haurien de canviar les coses perquè no foren els primers de grup al final.

Excepte sorpresa, Frudex i Iurisor, haurien de lluitar per la tercera plaça, que també podria donar la passada a cambres de final. En la classificació de l'Esportivitat, Seroffice Baix Maestrat, Bar Els Caps i Ions Publicitat es mantenen empatats al capdavant de la taula.

"Els partits polítics aprovaran una moció en la que tractaran de reduir el rebut de l'enllumenat públic"

ve de la p gina anterior

trobar una solució a la nul·la gestió dels mateixos en els abocadors municipals a la vora del col·lapse. Els alcaldes van analitzar possibles solucions als residus abans que la Conselleria de Medi ambient ordene tancar els abocadors municipals, un fet que no ha succeït encara però que podria passar a partir del proper any. Aquests tres municipis volen trobar fórmules més econòmiques d'assumir les taxes que seran necessàries per al transport dels residus i que a Vinaròs i Peníscola ja ha suposat la pujada de l'Impost de Béns i Immobles -Vinaròs va suprimir la taxa de recollida com a tal- i Peníscola ha creat ja la seua taxa de transport de RSU.

Reduir el rebut de la llum

D'altra banda els partits polítics aprovaran una moció en la que tractaran de reduir el rebut de l'enllumenat públic, i plantar cara a l'increment de les tarifes, en un 25% de l'actual consum. Seran els serveis tècnics qui determinaran la forma de fer aquestes minorcions en la il·luminació, ja siga per barris o amb determinats fanals o trams horaris, el que redundarà en les economies

municipals. L'última de les peticions fa referència al pont sobre el riu al barranc d'Aiguaoliva, que separa Benicarló de Vinaròs i que talla la circulació entre Benicarló-Peníscola i Vinaròs per la costa. En aquest sentit l'alcalde de Peníscola, Andrés Martínez, ha realitzat les primeres passes a la Conselleria d'Infraestructures per a tractar de materialitzar aquesta necessitat viària.

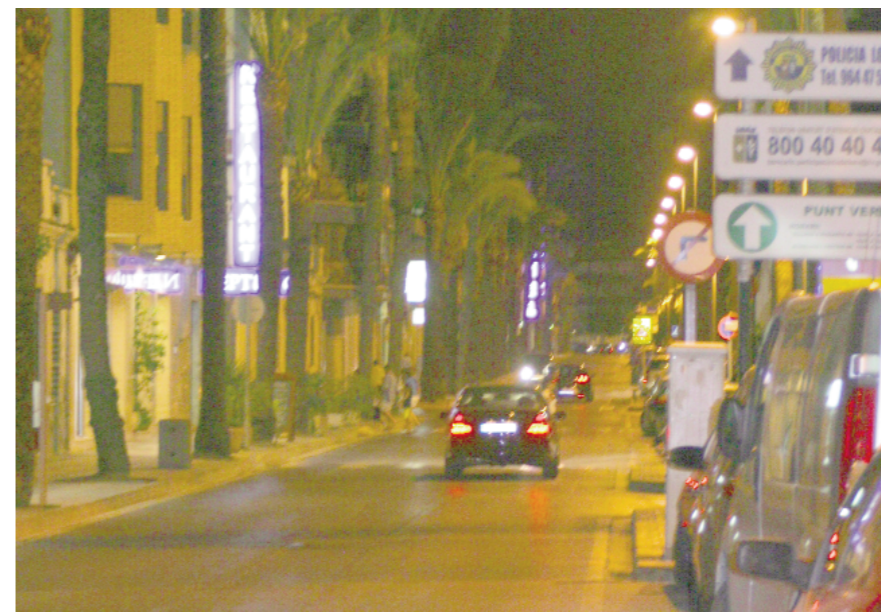
Arriben els diners de València i Castelló

Les gestions, sembla, per fi començaran a notar-se. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va celebrar dilluns el finançament "amb gairebé un milió d'euros" per part de la Diputació del projecte de pavelló polifuncional inclòs en el Pla d'Infraestructures Esportives 2007-2013. Aquest nou complex, proposat per sorpresa, s'erigirà en els terrenys del camp de futbol de l'antic col·legi públic Jaume I. La primera autoritat municipal va remarcar que aquesta nova proposta supleix a la dissenyada per l'anterior equip de govern de PSPV i Bloc, que va plantejar 300.000 euros per a renovar l'actual poliesportiu "i que ha obtingut el màxim finançament

possible", que comptava amb el límit del milió d'euros. Els serveis tècnics van haver "d'improvisar un projecte en molt poc temps", va explicar. L'alcalde va treure pit així davant les recents crítiques del Bloc davant el baix compliment del programa electoral dels conservadors en el seu primer any de gestió. Domingo va assenyalar que encara n'hi ha més i que la Conselleria de Comerç se suma a la subvenció de Presidència que finançarà la urbanització de l'Avinguda Catalunya; també Comerç finançarà les obres de remodelació del carrer Colom amb 242.000 euros, el que permetrà al Consistori minorar el crèdit sol·licitat "i dedicar els diners a altres coses" i finalment Diputació i Comerç sufragaran 550.000 dels 930.000 euros que costarà la remodelació del carrer Hernán Cortés. Al setembre totes les obres s'iniciaran al mateix temps, per la qual cosa l'alcalde va augurar que "seran unes dates complicades". Les pròximes obres previstes seran les remodelacions del carrer Francisco Pizarro i César Cataldo que el batlle espera que estiguen acabades a final de la legislatura.

Guzmán (Bloc) va felicitar el Partit Popular per les gestions que han dut inversions a la localitat però va denunciar "la doble vara de mesurar de la Generalitat i la Diputació de tots", ja que a l'anterior corporació de signe progressista "no se'ns permetia obtindre subvencions des de dues fonts oficials", va dir.

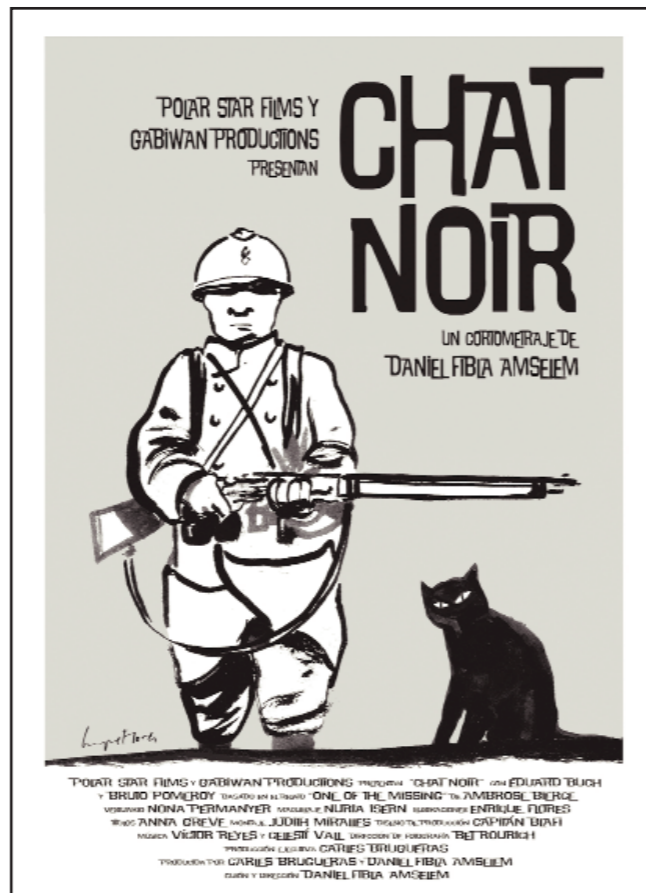
Daniel Fibla estrena "Chat Noir" en el Centre Comercial Costa Azahar

text REDACCIÓ

Diumenge que ve 27 de juliol, a les 13h. En el Centre Comercial Costa Azahar de Benicarló, tindrà lloc l'estrena del curtmetratge "Chat Noir", dirigit per Daniel Fibla Amselem. Basat en el relat curt "One of the missing" de l'escriptor nord-americà Ambrose Bierce, "Chat Noir" narra l'absurd destí d'un soldat durant la Batalla de Verdún, en plena Primera Guerra Mundial. La pel·lícula, de 12 minuts de duració, recupera els codis del cine mut, basat en la puresa de les seues imatges, composició, muntatge i fotografia en blanc i negre, amb l'únic accent dramàtic d'una senzilla melodia de piano.

El rodatge, per al que es va comptar amb part de l'equip tècnic de la famosíssima pel·lícula "L'orfenat", es va dur a terme en una masia del terme municipal de Peníscola i en la part vella de la ciutat de Corbera d'Ebre. El film, protagonitzat pels actors Eduard Buch i Bruto Pomeroy, està produït per Gabywan Productions de Madrid i Polar Star Films de Barcelona. El guió és també obra de Daniel Fibla. La directora de fotografia és Bet Rouric i la música és obra de Víctor Reis i Celestí Valls. Per al rodatge del curtmetratge es va precisar de la creació d'un equip tècnic local, del que van formar part Román Miquel, Núria Isern, Darío Celma, Rubén Cervera, Georgina Igual i Josi Ganzenmüller.

Per a l'esperada estrena de "Chat Noir" es compta amb la col·laboració dels Multicines Benicarló i del Centre Comercial Costa Azahar. Al mateix acudirà gran part de l'equip tècnic, així com l'actor Eduard Buch i el director Daniel Fibla.

EN SORTIREM?

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Per al·lusions. Em veig obligat a començar aquesta triomfal reentré amb un breu incís per aclarir alguns dels termes que el personatge d'el Lector m'ha vingut dedicant darrerament. Aquest individu –suposo que deu ser un home i no ens trobem davant d'un cas de transvestisme periodístic-, emparant-se en el seu covard, covardíssim anonim (imbècil més que imbècil), ha assegurat que se n'alegrava de la que ell creia definitiva desaparició d'aquesta modesta però prescindible secció. Per mi que es faça fotre i que li agarren caguetes murcianes durant un parell de dies. O més. Queda dit.

La veritat és que no sé com començar per fer referència a l'embolic que a l'hora de redactar això (dimecres 23, 20 hores aproximadament) regna en l'entorn del CD Benicarló. Anem a pams. Divendres passat es va celebrar l'assemblea general ordinària i el president Verge va aprofitar per posar el seu càrrec a la disposició dels socis, va demanar si algú es volia fer cap avant –que ell l'ajudaria- i va carregar (no sé si aquest és el verb adequat, potser no) contra les autoritats municipals per haver-lo deixat, creu ell, en una situació de desemparament en confirmar-li que la quantitat de diners que rebria el club des de la casa gran seria sensiblement inferior a la de la temporada passada. Em penso que ho he dit bé. També va assegurar que tenia la plantilla tancada, amb la continuïtat garantida de tots els puntals que tan bons partits ens van oferir en l'anterior campanya; però això, que si l'Ajuntament no augmentava el subministre, ell anava i hi portava "els papers" i ho deixava córrer tot. En aqueixes estem, que si pòlisses per ací, que si possibles gestores, que si n'hi ha dos que volen agarrar les

bagues, que si a l'assemblea del club degà de la ciutat no va acudir cap representant de l'Ajuntament, que si a mi no m'ha dit ningú res, en fi... que hem entrat en una espiral que a pocs dies per a l'inici de la pretemporada sembla ser que té mala sortida. I quan ens encantarem, ens trobarem sense equip i sense jugadors.

Si fóra un periodista com cal –que ja sap tothom que no ho sóc ni en tinc pretensions- haguera anat en busca de Xoco (reconec públicament que l'home se'm va oferir per explicar-me el seu punt de vista) i en busca del regidor d'esports perquè em fera cinc cèntims de tot aquest desgavell i m'haguera quedat un reportatge d'allò més bonic. Però no, com era previsible, no he fet cap de les dos coses i ací estic.

M'agradaria, és clar, que tot s'aclarira al més aviat possible. Per diverses raons. Una, per l'egoisme que com a soci tinc; a hores d'ara ja m'agradaria saber amb certa certesa –vaja redundància de poca lliga- a què aspirem de cara a la temporada vinent i fins i tot quins partits jugarem a festes. Molt egoista, ja ho sé. I dos i sobretot: també tinc ganes que se solucione tot perquè, per desgràcia i em sap mal, molt de mal, més mal que res, els dels pobles del costat es

deuen fotre una panxada de riure de mil dimonis, tants dimonis com els que tinc jo al cos quan ho penso.

No sé si Xoco seguirà o no, si se n'anirà o el faran discretament fora o si pete qui pete continuarà. Pepito ha estat durant sis anys el president del meu club, del club de la meua vida –ni barse, ni madrils, ni valències- i per tant ja té el seu mèrit la cosa. M'ha pogut agradar o no la seua forma de dirigir el cotarro amb la seua característica personalitat però a mi, que m'he estat set anys, set, embolicat en la Junta Directiva em mereix tot el respecte del món la persona que s'atreveix a posar-se al capdavant d'un embolat d'aquests. I això només ho pot comprendre, penso modestament, qui ha estat dins del fandango. Que si m'haguera agradat que la seua Junta haguera tingut més gent? Clar que sí, i suposo que a ell també. Que si les formes no em semblen les adequades amb aqueixos crits tan característics? No cal dir-ho. Que si haguera preferit que l'assemblea s'haguera fet abans i tot aquest enrenou possiblement a hores d'ara ja estaria solucionat? I tant.

En fi, la vida perdurable.

Ciència i Art

text JOSEP MANUEL SAN ABDON

XAVIER DURAN.
L'artista en el laboratori.
Edicions Bromera. Alzira. 2007.

Segurament una de les mancances que tenen els estudis actuals és la separació que es fa entre estudiants de lletres i de ciències, dos móns aparentment separats, però que tenen moltes més coses en comú dels que pensem. Xavier Duran (Barcelona, 1959) és d'aquestes persones privilegiades que té una formació científica i també humanística, ja que és llicenciat en ciències químiques i doctor en ciències de la comunicació, i és autor d'aquest llibre que ens presenta la importància que han tingut els avenços científics en el desenvolupament del món de les arts.

En la primera part, "el color i la matèria" Xavier Duran ens il·lustra de la importància que ha tingut en l'evolució de les arts, la investigació per a obtenir els diversos colors, des de les caveres a la actualitat, el paper decisiu que juguen per a conèixer la real autoria de les obres, o les malalties que encomanaven les substàncies amb les que s'investigava en els pintors i la repercussió que han tingut en el producte final, o fins i tot podem saber si el pintor patia algun defecte visual a l'hora de distingir colors. Pel que fa a la matèria se'ns parla

Llibres

del paper decisiu que ha tingut, sobretot per a l'arquitectura, el descobriment de materials com el vidre, el ciment, el ferro i l'acer.

En la segona part titulada "la visió del món", i Xavier Duran ens mostra amb diversos exemples com es plasmen en l'art, ja siga com a motiu d'inspiració o amb descobriments que permeten noves tècniques els avenços científics, així anem veient els progressos en el camp de l'òptica i de les matemàtiques, els avenços en el coneixement del cos humà, la màquina com a model que tant hauria d'influir en els futuristes, o els nous coneixements sobre el cosmos i l'àtom que despertaren l'interès dels cubistes, fins a arribar a les teories del psicoanàlisi decisives per als surrealistes.

El lector d'aquest llibre descobrirà la interconnexió entre personatges com Newton, Turner, Picasso, Dalí, Einstein, Freud, Leonardo, Gaudí, Duchamp, Kandinsky, Magritte i molts d'altres. Però com diu l'autor, "sense la seva genialitat – i la d'altres –, les teories soles no haurien tingut una influència significativa en la història de l'art."

L'estudi individual de vuit obres d'art i la seua relació amb el món de la ciència, i una àmplia bibliografia, clouen el contingut d'aquest llibre de lectura ben recomanable.

LA FI DEL PETROLI

Hi ha un consens generalitzat sobre que el petroli deixarà de ser la font principal d'energia mundial en uns anys. Els experts no es posen d'acord en quan serà la fi del petroli i si l'important augment que ha sofert el preu del barril de cru és un indicatiu d'aquest fet. Hi ha anàlisis en la línia de valorar la fi del petroli com una oportunitat del món per replantejar-se el sistema energètic i, fins i tot, el model de creixement econòmic. Aquestes reflexions ens les ha suggerit la celebració a Madrid de la 19è Conferència Mundial del Petroli i les seves repercussions mediàtiques.

Quant de petroli hi ha en el món? S'anomena recurs a la quantitat total de petroli que existeix a la Terra, la seva quantitat és fixa i disminueix amb el consum. El recurs sols es pot conèixer amb estimacions basant-se en la producció de cru de les conques explotades i el volum total de roques sedimentàries susceptibles de contenir petroli. Les reserves són la quantitat de combustible descobert i l'explotació del qual resulta rendible econòmicament per les tecnologies actuals. Aleshores, les reserves poden augmentar be per nous descobriments, be per avenços tecnològics extractius o be perquè pugui el preu del cru i certs jaciments passin a ser rendibles. Sovint, dins de les reserves es distingeixen les provades –aptes i llestes per ser explotades–, probables i possibles –estimacions sobre el terreny–. Quant les reserves, hi ha molt de "compatibilitat creativa" perquè és important que una companyia i fins i tot un país tinguin unes reserves elevades. Així, de vegades, s'afegeix al cru convencional –fluït i fàcil d'extreure– del cru pesat com el veneçolà, les arenas asfàltiques o esquistos bituminosos. Segons les darreres dades de British Petroleum (BP) les reserves provades a finals de 2007 eren de 1237,9 Gb –gigabarrils mil milions de barrils– quan fa un any n'eren 1239,5 i en fa vint 910,2 Gb. Hi ha diversos analistes que dubten d'aquestes dades i consideren que estan unflades pel gran consum actual –31 Gb a 2007– i que els nous descobriments no el cobreixen i no poden substituir els pous que es van esgotant; un jaciment petrolífer és explotable de 10 a 15 anys.

La fi del petroli com a font d'energia predominant ja es plantejà als anys setanta. Pels embargaments petrolers dels països àrabs i el conflicte irano-iraquí, el preu del barril de cru passà de 3 a 30 dòlars. Aleshores, es plantejà el debat entre el biòleg Paul Ehrlich i l'economista liberal Julian Simon. El primer assegurava que els recursos naturals s'exhaurien en uns decennis a causa del seu consum exagerat, el segon que el mercat i la intel·ligència humana serien capaços de trobar nous recursos i els seus preus baixarien. És coneguda l'aposta de 1000 dòlars que van fer entre ells respecte al preu que tindrien 5 minerals al cap de 10 anys. Guanyà Simon perquè baixaren. Aquest

economista assegurà que la crisi del petroli dels setanta remetria i els preus baixarien.

El geofísic King M Hubbert en 1956 va predir que la producció total de petroli nord-americà assoliria el seu màxim o cim (peak oil) a finals dels anys seixanta. A 1973, l'Acadèmia Nacional de Ciències nord-americana confirmà les dades de Hubbert. Aquest esbrinà que l'extracció d'un pou qualsevol seguia una corba normal o de Gauss –simètrica amb un màxim central–. A partir del màxim, la producció disminueix perquè cada cop és més costós energèticament extreure el petroli, fins que cal més gastar energia que l'obtinguda. Ell observà que el seu model també explicava l'evolució de la producció de tot un país com Estats Units (EUA).

Emprant la metodologia d'Hubbert, diversos geòlegs com Campbell, Laherrère o Duncan, han fixat el "peak oil" mundial entre 2005 i 2020, amb 2010 com l'any més probable. Om accepta la corba d'Hubbert però es dubta de la data del "peak oil". Les variacions depenen del valor de les reserves de cru que es consideren. Cal assenyalar que, les limitacions de Hubbert són energètiques i, encara que pugui el preu molt no es podrà continuar augmentant o tant sols mantenint la producció.

Des dels anys vuitanta fins 2004, el preu del barril de petroli ha anat oscil·lant entre 15 i 25\$, però des d'aleshores ha iniciat una pujada exponencial, especialment l'any 2008, assolint el dia 11 de juny 147 \$/barril, un rècord que pot durar poc. L'analista Arjun Murti pronosticà, fa anys i amb la burla dels seus col·legues, que el barril de cru estaria per sobre de 100\$. Actualment, molts experts auguren que el preu pot pujar fins els 200\$ a 2011.

S'apunten com a raons l'increment de la demanda a cas de Xina i Índia –sols un 13% consum mundial a 2007– que no es satisfeta per l'oferta, la manca de capacitat de refinat del cru i l'especulació financera dels mercats e futurs. Si com sembla, ens estem acostant al "peak oil", cada cop hi haurà menys petroli fàcil d'obtenir i els preus continuaran pujant. És la lògica del lliure mercat basat en l'obtenció dels màxims beneficis.

Davant d'aquesta situació alguns com Al Gore proposen revolucions verdes amb plans per obtenir tota l'electricitat d'EUA a partir de fonts renovables en 10 anys. Una altra opció és la crítica del creixement econòmic a tota costa de les nostres societats i el plantejament de la simplicitat i el decreixement com a guia. Sembla que ara Julian Simon no guanyaria l'aposta i que el mercat no pot proporcionar recursos infinits. El creixement econòmic té límits.

Pere Bausà

L'Obra Social "La Caixa" finançarà les activitats d'Afanías Benicarló amb 10.000 euros

text REDACCIÓ

L'Obra Social "La Caixa" ha seleccionat un projecte presentat per Afanías Benicarló que finançarà amb un import de deu mil euros. El director de l'àrea de La Caixa, Santiago Tena, i el president d'Afanías, Benito Foix, van firmar ahir este acord de col·laboració l'ajuda del qual anirà destinada al Centre d'Oci d'Afanías, "un espai de trobada que propicia que cada vegada més persones amb discapacitat intel·lectual convisquen i compartisquen la seua experiència en el temps lliure, disfrutant de la planificació i realització de les activitats que exercixen, tenint en compte els seus interessos i les seues necessitats, per a fomentar la seua afirmació i desenrotllament personal", va assenyalar Santiago Tena. Els objectius fonamentals del programa són educar en l'aprofitament de l'oci i el temps lliure. El programa inclou tallers diversos, excursions, teatre, eixides i participació en les festes més importants de la ciutat.

El president d'Afanías, Benito Foix, va destacar la importància de les obres socials d'entitats com La Caixa "en un moment en què els fons públics destinats a associacions com Afanías s'estan reduint". En este sentit Foix va lamentar que "els organismes oficials ens tinguen cada vegada més abandonats, a pesar que solen publicitar el contrari". Per la seua banda la responsable d'activitats i programes d'Afanías Benicarló, Eva Fibla, va recordar que el pressupost anual de l'entitat sol ser de 40.000 euros i que el Centre d'Oci aten a prop de 70 usuaris. "Ajudes com la que hem rebut ens permet continuar avançant en el dia a

dia, sempre en projectes realistes que sabem que podem portar avant, perquè es tracta d'una entitat xicoteta", va indicar.

Afanías Benicarló va nàixer en 1979, amb la voluntat ferma de donar suport i defensar els interessos de les persones amb discapacitat intel·lectual i les seues famílies i així augmentar la qualitat de vida del col·lectiu. El projecte forma part de la Convocatòria d'Inclusió Social i Laboral de Persones amb Discapacitat d'esta entitat bancària que ha seleccionat un total de 277 iniciatives a nivell nacional amb una dotació global de 4 milions d'euros. 29 d'estos projectes, que rebran prop de 410.000 euros, corresponen a iniciatives d'entitats de la Comunitat Valenciana.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La informació que es multiplica

www.3x4.info

AGENDA

Dissabte 26

10.00 h Art al carrer (de 18.00 a 22.00 h). Pl. de Sant Bertomeu.

19.00 h Cant a la fresca. Pl. de Sant Joan. Organitza: Coral Polifònica Benicarlanda.

20.00 h Concurs de Pesca. Sèniors (fins a les 02.00 hores). Escullera del port. Organitza: Club de Pesca Esportiva El Mero.

22.00 h Teatre. Representació de l'obra "La Conquesta" d'AFANIAS, a càrrec dels alumnes del Curs de teatre per a discapacitats de la UP. Auditori. Entrada gratuïta. Organitza: AFANIAS Benicarló.

Diumenge 27

18.30 h Desfilada de moda infantil i juvenil. Auditori. Organitza: Falla la Paperina.

Dilluns 28

Jornades de Portes Obertes a la Residència de Persones amb Discapacitat Psíquica Profunda.

22.00 h Concert d'inauguració a càrrec de Jorge Martorell. Pl. de la Pau

23.00 h Actuació Musical a càrrec de Xavi amb el seu piano elèctric. Enfront de la platja del Morrongo. Organitza: Gelateria La Jijonenca.

Dimarts 29

Jornades de Portes Obertes a la Residència de Persones amb Discapacitat Psíquica Profunda.

22.00 h Concert a càrrec del grup vocal The Scholars. Claustre del Convent. Preu : 3 €. Organitza: Regidoria de Cultura.

Dimecres 30

22.00 h Concert a càrrec de Rafael Bonavita. Claustre del Convent. Preu : 3 €.

Dijous 31

19.00 h Inauguració de l'exposició de pintura "El color de la llum". Exposició retrospectiva del pintor Lluís Santapau (fins el 28 de setembre). Mucbe.

22.00 h Concert a càrrec del grup Ensemble Fontegara i la soprano Marta Infante. Claustre del Convent. Preu: 3 €. Organitza: Regidoria de Cultura.

"LVXII anys de Reines a Benicarló".

Retrats de les 57 reines benicarlandes, a més de diferents vestits i complements que van lluir durant el seu regnat. Del 17 de juliol al 8 d'agost.

EI MCRE I EL SEUS ASPECTES MÉS INTERESSANTS

El Consell d'Europa va publicar l'any 2001 un dossier, el Marc Europeu Comú de Referència per a les llengües.

Aquest Marc elabora unes pautes d'actuació en matèria lingüística en els àmbits educatius i descriu allò que han d'aprendre els parlants d'una llengua per utilitzar-la en la comunicació, objectiu final de cada situació oral en què es poden veure immersos.

Aquest Marc Europeu es veu reflectit en el PEL (el Porfolio Europeu de les Llengües), l'aplicació del qual a l'Estat Espanyol, suposa una oportunitat important per millorar i actualitzar l'ensenyament d'idiomes des de totes les perspectives.

Per a un aprenent, el PEL permet, en primer lloc, adquirir i desenrotllar actituds positives i valors positius respecte a l'aprenentatge de llengües al llarg de la vida.

En segon lloc, també afavoreix una visió integradora del plurilingüisme que abraça no només els idiomes francs internacionals, sinó també les diverses llengües de les Comunitats Autònomes, de les comunitats d'immigrants i dels països europeus.

A més a més, permet d'adquirir i desenvolupar actituds i valors positius respecte a la diversitat cultural, al contacte intercultural i a la relació entre llengua i cultura.

Igualment, fomenta la realització d'experiències d'aplicació del Portfolio a entorns particulars i divulgar-les en forma de publicació en revistes, exposició en jornades, webs.

I, el que és més important, incrementa la coordinació entre el professorat de llengües en els centres (castellà, català, francès, anglés) i incrementa els coneixements i les habilitats d'ensenyament en el marc de l'enfocament pedagògic (comunicatiu, constructivista, cognitiu, etc.), en què s'insereix el projecte del Portfolio.

En resum, el MCRE aplicat a través del PEL a diverses etapes educatives, fomentarà l'aprenentatge de llengües europees i també millorarà la convivència entre les diverses llengües i cultures que conformen l'Estat Espanyol (increment de la tolerància de la diversitat lingüística, disminució dels prejudicis, etc...)

JOSÉ JAVIER SALÁN RODRÍGUEZ

NOTA DE PREMSA

FEPAC-ASAJA demanda més vigilància en el camp darrere dels robatoris perpetrats en el Baix Maestrat

La Federació Provincial d'Agricultors i Ramaders de Castelló (FEPAC-ASAJA Castelló) veu amb preocupació l'onada de robatoris que s'han produït en les últimes setmanes en la comarca del Baix Maestrat, per la qual cosa demanda major vigilància en el camp per part de les Polícies locals i les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat.

Els últims robatoris s'han centrat en el furt de melons d'Alger, que després es venen, amb tota probabilitat, en les zones turístiques aprofitant l'arribada de turistes a les costes castellonenques. També s'han produït danys en collites i en infraestructures on els agricultors guarden els apers que utilitzen en les labors de camp. A més, els lladres també han robat gasoil, motocultors i, inclús, dos tractors amb què han danyat produccions de melons d'Alger.

Miguel Pellicer, president de l'Associació d'Agricultors de Benicarló (FEPAC-ASAJA Benicarló), considera que les afanades "estan causant importants pèrdues econòmiques als agricultors" a més de provocar "gran intranquil·litat i preocupació". Pellicer sol·licita major vigilància en el terme municipal de Benicarló i, en particular, a la nit, "que és quan es produïxen la majoria de robatoris en els horts i en les instal·lacions agrícoles".

Mechero Festival vol catapultar formacions musicals en la seva reparició després de cinc anys

El 8 d'agost reunirà en l'IES Joan Coromines a ZIA, The Hapiness Project, UGE i Dia de Fúria

text REDACCIÓ

Els germans Cristian i Juanjo Masip van presentar ahir el cartell definitiu del **Mechero Festival 2008**, el primer després de cinc anys del cop psicològic que va suposar haver de suspendre el concert de 2003 per la intensa pluja caiguda. Cinc anys després busquen venjança amb un concert que presenta un cartell dissenyat per Balty Albiol replet de foc i on destaquen els grups ZIA, The Hapiness Project, UGE i Dia de Fúria. La proposta nascuda en el cor de la Penya Mechero busca catapultar a grups musicals no coneguts però de gran qualitat i servir alhora de projecte turístic per a la localitat, conscients de les masses que mouen aquesta classe de concerts estiuencs. El concert arrencarà el 8 d'agost a les 21.30 hores amb la formació local The Hapiness Project. L'esdeveniment està ja tenint una repercussió destacada en la xarxa. Mecherofestival.com ha registrat ja 6.534 visites, 568 descàrregues de l'anunci de ràdio i 35.000 arxius consultats des de països com Espanya, Mèxic, Argentina, Colòmbia i França principalment.

El PSPV de Benicarló denuncia la dràstica davallada de l'oferta cultural complementària este estiu

text REDACCIÓ

El PSPV aposta també per la pròrroga en l'exposició del PGOU de Benicarló. Joaquina Bel assegura que al capdavant del punt d'informació turística de la platja i la biblioteca del mar hi ha estudiants en pràctiques sense Seguretat Social.

Les edils socialistes Joaquina Bel i Begoña Ayza van denunciar ahir la dràstica reducció del programa d'activitats culturals i turístiques de l'estiu a Benicarló, com a oferta complementària als turistes que estos dies visiten la localitat. "Els turistes estaven acostumats a una ampla oferta d'activitats a l'estiu i ara l'oferta en turisme és inexistent i se centra en quatre actes culturals com a visites guiades i punt", va assegurar Ayza. A juí del PSPV açò disminueix l'atractiu de la localitat unit "a unes platges que deixen molt a desitjar".

Així les edils van assenyalar que les passarel·les de les platges estan mal col·locades, amb desnivells que impedeixen l'adequat accés de discapacitats a la pèrgola, llavapeus i platges, mentre segueixen

amuntonat en un solar de la localitat "un arsenal" de passarel·les de fusta que no han estat col·locades. "Si les platges de Qualitur s'aconsegueixen així, l'any que ve no passaran", va asseverar Bel. A més va denunciar que al capdavant del punt d'informació turística de la platja i la biblioteca del mar "hi ha estudiants en pràctiques sense Seguretat Social", quan "no sabem fins a quin punt és legal que els estudiants estiguen a soles de matí a nit i sense Seguretat Social", quelcom que va titlar de "irregular" i "poc lògic".

Per la seua banda el portaveu socialista Enric Escuder es va mostrar globalment satisfet pel treball de l'equip de govern a aconseguir inversions per a la localitat. "Per a això van ser triats i han de recuperar les inversions que no es van realitzar en els anys de Jaime Mundo al capdavant del consistori fins estar equiparats al nivell de Vinaròs", va assenyalar. Finalment es va mostrar també a favor d'una pròrroga en l'exposició del PGOU de Benicarló. "És absolutament necessari que ningú puga dir que no ha tingut temps d'al·legar i, a partir d'ací, que els urbanistes es posen a treballar", va dir.

laveubenicarlo@terra.es

Retrats d'estiu/3: Preparatiu

text JOAN HERAS

El Carles s'asseu a la taula a on l'Anna acaba de desplegar la seva paperassa i es disposa a iniciar un dels rituals fonamentals d'aquesta època de l'any: el disseny del viatge d'estiu. El Carles sap molt bé que durant una bona estona no ha de dir res, ha de deixar que el disseny de l'itinerari, els horaris, els llocs bàsics que cal visitar es vagi definint. Després, potser demà, repassaran junts el projecte i ell podrà comentar obertament el que cregui oportú i, a partir dels seus suggeriments, l'Anna agafarà de nou els papers i farà les modificacions pertinents. Ell sap perfectament que la preparació minuciosa de les vacances és un costum que ha esdevingut una necessitat, com una tradició que cal complir sense faltar a la cita. També és cert que, amb el pas dels anys i per la força de les realitats de la vida quotidiana, aquest ritual ha experimentat certes modificacions. Durant els primers anys de vida dels seus dos fills, per exemple, les vacances no consistien en fer algun viatge sinó en estar al càmping amb els sogres i, és clar, això no demanava cap planificació ni disseny previ. Ara, però, els nanos ja tenen una edat i, des de l'estiu pasat, la possibilitat de fer de nou un petit viatge, ara amb la descendència incorporada, a fet renéixer el batec de la planificació de nou per les venes de l'Anna. Malgrat tot, però, el ritual es fa amb més intensitat. El Carles recorda amb claredat com, en els inicis de la seva vida de parella, la preparació de les vacances començava a principis de maig: primer, una llarga deliberació sobre el destí, després la recerca d'informació –les batudes per les agències de viatges– i, quan el lloc i el període estava decidit, començaven les llargues sessions preparatòries després de sopar. Ara tot és més breu, condensat en unes poques sessions de feina.

El Carles mira a l'Anna i la veu, com anys enrere, com si no s'haguessin escolat irremeiablement un grapat massa gruixut de fulls del calendari, i retroba la seva passió per la planificació. I es sorprèn una vegada més –una sorpresa poc sorprenent, és cert, perquè no té res de novetat– de la diversitat humana, de com de refotudament diferents som les persones i com, malgrat això –o potser gràcies a això– continuem

Fronteres

compartint la vida, dibuixant-la en comú. L'Anna gaudeix, necessita, pensar en tot abans de sortir de casa, iniciar el viatge amb tots els detalls establerts i concretats. Això no vol dir que no gaudeixi del viatge en si ni que no sigui capaç de modificar certes etapes o de respondre amb serenitat a canvis forçats per imponderables o imprevistos. Ell no necessita aquesta planificació i el seu cos li demana una mica més de llibertat, d'improvisació, d'atzar. Repassa alguns estius de la seva ja llunyana joventut que, amb els amics i amb una tenda de campanya, anaven decidint itinerari i estades en funció de les ganes del moment. Agafaven un tren en direcció a un destí i, un cop allà, anaven cap

aquí o cap allà. Sovint cadascú d'ells tenia la seva dèria i entre tots anaven fent-les compaginar: les ganes de sentir un concert de música a aquell poble, visitar un museu que un amic ha dit que està molt bé, enfonsar-se a la sorra i al sol d'una platja que algú li havia dit que era meravellosa, posar un ciri imaginari a la casa museu d'algun escriptor essencial i poc valorat per la cultura oficial... Intenta ficar les dates en el seu calendari: estius dels primers vuitanta. En aquells anys l'Anna encara no existia per a ell. Ella, repassa, es dedicava a fer estades a Anglaterra per a millorar el domini de la llengua. Segur que aleshores ja ho planificava tot.

Creus que amb dos dies en tenim prou per veure Santiago? – l'Anna el retorna a l'avui amb una pregunta que el fa resituar ràpidament.

— Sí. Ja en tindrem prou.

L'Anna s'aixeca i va a consultar una nova dada a una web. El Carles pensa que això sí que ha canviat. Fa anys, la taula estava plena de guies de viatge, de fulletons d'agències, de llibrets o paperots d'horaris de trens. Ara només hi ha informacions impreses de diverses webs.

mentre l'Anna busca les dades que li falten, el Carles pensa en quants dies passaran a les illes Cies. Encara hi deuen haver hippies? I un calfred li recorre el cos: sent la fredor potent de l'aigua de l'Atlàntic. L'Anna torna a seure al seu lloc i abans de tornar-se a submergir en els papers i les dades li dedica un càlid somriure.

— Tot va bé? –pregunta ell.

— Sí, sí, aviat ja ho tindrem tot lligat.

ve de la p gina anterior

De medallons populars

Als tafaners ens ha arribat la veu que s'està fent subscripció popular per donar medalles d'or. Medalles d'or en general. Ja ens han arribat notícies que en tenen 300 en espera. I, a més, parlen valencià, tot i que no ho consideren mèrit.

Parlar per no callar

Diu el regidor Cuenca que hi ha molta gent que es fa el xalet sense llicència. Que també, n'hi ha alguns que exerceixen la seua activitat sense la llicència corresponent. I que ara ja són sabedors que ho saben... a l'Ajuntament. I què? Perquè, a banda que els ha costat una mica, prou, donar-se per assabentats, passarà alguna cosa? I és que amb els anys que anem així... El que ha de fer és parlar menys i aplicar la llei d'una vegada. Que per alguna cosa està!

Del concert juvenil

Molt bo el concert que ens va oferir la Banda Juvenil el passat dissabte a la plaça de Sant Joan. Ja tenim fornada per anar ampliant, i substituint, als de la Banda gran. No patirem de músics a la nostra ciutat. A més, cal felicitar-los per l'excel·lent interpretació de l'obra de Juanjo Villarroja, que van estrenar. Els aplaudiments, tant per l'autor, que era allí, com pels músics, ben merescuts. Esperem tornar a escoltar-los aviat.

Arranjaments externs al concert juvenil

Però va haver una cosa, un "però", al seu voltant, que va distorsionar una mica el concert. Quan estrenaven l'obra de Villarroja, un solo del regidor de Festes, amb la seua veu de contralt, amb l'acompanyament del baríton d'agricultura, en una animada conversa de to alt, va ficar una de les "notes" del concert. Això sí, tot, amb els arranjaments d'algunes tanques de les tendes dels voltants tancant la seua reixa (tot i que això va ser durant bona part del concert), amb el ruuun, ruuun, del pas de diversos vehicles motoritzats (on estaven els municipals per controlar?). Però l'apoteosi va ser l'entrada en escena, de manera extraordinària, d'un altre solo, el d'un gos bordant al compàs dels arranjaments anteriors, regidors, reixes i vehicles. L'esclat final van ser les notes, de les nou de la nit, tocades pel rellotge del campanar de sant Bartomeu. Algú podia donar més? Simplement ...

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Auditori barrat

Ara que la zona de l'Auditori està feta merda, ara, la tanquen. Bé, li han ficat barres d'eixes, com al mercat, perquè els vehicles no passen. Però hi ha gent molt "llestà" que lleva les pilones i passa... pel costat del fúmeral. Això sí, els més pocavergonyes, i n'hi ha un grapat, passen per damunt de la gespa, tocant la Caixa Rural. De tota manera, amb la nostra administració local anem apanyats perquè ara el que li cal al ja fet pols terra... seria canviar-lo. Com sempre, a pagar-ho dos vegades!

Auditori barrat (2)

Per cert, ja que estem en aquesta zona, que s'ha convertit en una mena de "campe qui puga", els tafaners pensem que li haurien de fer un monument al que va dissenyar, de sobte, una entrada per dins d'una zona de vianants i plaça pública per poder arribar al pàrquing, privat, de l'edifici. Es veu que inicialment la sortida, com seria lògic, anava per un altre lloc que no era, justament, la plaça pública sinó un carrer normal. Però segons tenim entès es perdien algunes places d'aparcament. El negoci és el negoci. I així ens va: cotxes pel mig de les zones de vianants i pel mig dels jardins.

Auditori barrat (3)

I continuant amb aquesta zona, hem de dir que l'estan deixant ben negra i aplanada. Ben negra i aplanada, de pegots de quitrà. I és que certament no es complica massa la vida el

nostre Ajuntament a l'hora

Ara que la zona de l'Auditori està fet merda, ara, la tanquen. Bé, li han ficat barres d'eixes, com al mercat, perquè els vehicles no passen. Però hi ha gent molt "llestà" que lleva les pilones i passa ... pel costat del fúmeral.

d'apanyar el que ells mateix, per pura desídia, han deixat fer malbé. Deu ser que les llambordes salten tant ràpid com els pegots de quitrà però, aquests últims, són més barats en preu... i de ficar. Xapussers.

El paño

"En caso de perdida (sic) de la llave o problemas con el paño (sic) avisen al encargado". Prospecte dels horaris d'estiu d'un conegut centre esportiu de Benicarló. I és que és veu que "el paño" esportiu que es gasta

per aquestes contrades és molt dur. Massa esforç... cerebral.

Clots

Molts veïns de les zones rurals ens han comentat que els camins d'aquestes zones estan fets caldo. Bé, que són una pena. Clots, clots i més clots. Ens diuen que li ho han comentat al responsable de l'àrea d'agricultura i... els ha dit que no hi ha diners. I és que això de la recessió econòmica ha arribat a tots els àmbits. Però no ho acabem d'entendre, massa, això del repartiment de quartos que fa el nostre Ajuntament. A veure, diners, allò que diuen diners, pasta gansa que dirien uns altres, diuen, que no en tenen massa (disculpeu la redundància, però és que és "massa"), per aquestes coses. Però, quan fan alguna cosa de públic, com voltar a peu per eixos camins fets pols, que ja són ganas ensenyar-los així, aleshores regalen samarretes, gorres, motxilles... I no tenen diners!

Redona surrealista

a fa unes setmanes em vam parlar de la redona de la ratlla del terme, però quan encara la cosa eixa de dins estava vestida de negre. Ara, eixa cosa semblant a un taüt l'han pintat per una banda de blau i per l'altra de blanc a l'igual que l'arc on se sustenta. Cada vegada entenem menys que redimonis volen donar a entendre amb tan metafòrica "cosa". El blanc (hem dit blanc?) de la mar i el blau del cel? En fi, el que vam dir, quan li fiquen la llum, semblarà l'ascensió. I, amb la creu del cementiri... tots al cel directament. Amen.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Alguna cosa em diu que van curts de col·laboradors o de col·laboracions. Se suposa que aquesta pàgina ha de posar a caldo la publicació apareguda la setmana anterior, de tal manera que si algú llig això, haurà de buscar-la per a no perdre's. Però el que sí que tinc clar és que el número de lectors d'aquesta secció és directament proporcional als simpatitzants que té Carod Rovira en el si de la fundació Francisco Franco. Assentada aquesta premisa, retornaré al fil de la primera frase d'aquest paràgraf per a dir-li, senyora Garcia, que el fet d'aparèixer una notícia de Peníscola a la pàgina vuit, així com que haja comptat sis fotos que ocupen mitja pàgina cadascuna, i algunes altres de soltes que també tenen el seu generós espai, corroboren la meua hipòtesi. Una prova més del que sempre dic que aquesta pàgina no la llig ningú és que no apareixen els col·laboradors que hi havia abans, perquè ningú m'ha fet cas i ha escrit alguna coseta. Què els passa? Clar, que facen la feina els altres, però la revista que no plegue, que això de tindre un setmanari exclusivament en valencià queda molt bé. A vore si la gent col·labora una mica més, que de feina tots en tenim. A vore què els costaria dedicar-li una horeta cada dues setmanes a La Veu. O al mes. Ara tinc la sensació de perdre el temps. És el mateix que entrevistar-se amb el diputat Mundo per a demanar-li alguna cosa. T'escolta, et diu que sí, que molt bé, que no et preocupes de res... i ell tampoc no es preocupa, i caiguen dies i vinguen pans (o al revés). Almenys, encara que no em llegesca ningú, omplic una pàgina

sencera encara que de vegades amb l'ajuda d'alguna il·lustració que pot o no tindre res a vore amb el seu contingut. Aquesta setmana m'agradaria que la il·lustració que acompanyara el text fóra una baldana de tamany considerable, missatge subliminal i directe, amb segona i tercera intencions dedicat a qui tinga el gust de rebre'!

Ara hauré d'anar per feina. Ha arribat al nostre poble la sublimació del desgavell educatiu, el cim de la incompetència política i la quinta essència de l'absurd més ignominiós i la més gran de les foteses. Se'ns estan fotent a la cara de la manera més vil, baixa i rastrea. Jo tinc per a mi que en el si d'alguna conselleria valenciana hi ha algú que s'ha apostat que el grau de borreguisme dels benicarlondos no té final, i per molt que ens ptegen, mai no direm res i ens conformarem amb tot el que ens vinga. Com que es

veu que no en teníem prou amb dos col·legis de barracots, ara van i ens els posen de dos altures, com la foto que apareix en portada. L'espabilat que va comprar en el seu dia aquestes casetes prefabricades es deu fregar les mans i donar gràcies a algú perquè això de la crisi no va amb ell: té un negoci que va vent en popa i que, a més a més, pot doblar els seus ingressos amb el mateix espai. Amb la marxa que portem, el proper curs tindrem una altra cosa que ensenyar als nostres turistes i visitants: el primer Manhattan prefabricat. Però això sí, totes les obres que s'han de fer, es faran i el nostre poble serà de primera, perquè tenim a Mundo treballant, gestionant i fent digestions (sí, ja sé que això ja ho vaig dir una vegada, però com que em fa gràcia ho torno a posar) per al seu poble. Per exemple, eixos diners destinats per al centre geriàtric, que el nostre sofert diputat s'ha treballat pels despatxos i passadissos de les corts i les diferents conselleries. Proposo una campanya que porte com a eslògan "Monumento súbito" a favor del nostre exalcalde i actual diputat. Amen.

No faré comentaris sobre eixa notícia que diu que els passatgers d'alguns creuers podran visitar el nostre poble.

Per cert, no faré comentaris d'això ni de res més, perquè ja m'he cansat d'escriure i amb la calor, l'estiu i les poques ganas de treballar que tinc, ja no sé què escric.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Sense cap mena de dubte, la samarreta que porta l'alcalde a la foto de la pàgina disset. Sembla un home anunci.

Despertar milionari

Diuen des del govern municipal del PP que per fi ha d'arribar la cabassada de milions promesa a les eleccions. Al començament de la tardor, segons auguren les paraules del nostre alcalde Marcelino Domingo, la nostra ciutat quedarà potes amunt.

Així, començaran les obres de remodelació dels carrers Colom i Hernán Cortés i, al mateix temps, també, la de l'avinguda Catalunya. De la mateixa manera, segons indica la nostra primera autoritat, entre ara i el 2013, està prevista la construcció d'un nou pavelló multifuncional, del qual ningú sabia res, amb el finançament de la Diputació de Castelló i que està inclòs dins el seu Pla d'Infraestructures Esportives.

Bones notícies, si aquestes expectatives, perquè ara per ara només són expectatives, s'acaben acomplint. Sobretot perquè la nostra ciutat ja portava un grapat d'anys oblidada de les administracions supralocals i el seu deteriorament s'estava produint a passos agegantats. A tot això li haurem d'afegir la campanya d'estalvi energètic, que vol aconseguir reduir la nostra despesa energètica en un 25%. Cal apretar-se el cinturó.

Certament, sembla que alguna cosa es mou en la nostra administració local que, en l'últim any, semblava haver-se dormit en els llorers de la seua victòria electoral esperant que passes el temps amb una inactivitat exasperant.

644

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Però això pareix que ho volen canviar. Primerament el nostre alcalde a pres la iniciativa de fer reunions periòdiques, entre els seus col·legues veïnals, per tal d'aconseguir més força en la solució dels nostres problemes comuns. Bona iniciativa que, esperem, no es quede solament, en això, una iniciativa que no tinga fruits visibles per els ciutadans benicarlandos.

Tot i així, hi dos qüestions ambientals damunt la taula que són prioritàries i que la seua problemàtica ja és endèmica de la nostra població, la dels residus urbans i la depuradora. I és que fa de molt mal veure, veure (disculpen vostés la redundància), com ens estem quedant com a únic municipi que llença la seua merda a la mar sense depurar. Mentre, els nostres dos governants més representatius, Marcelino i Cuenca, apareixen a les imatges de la inauguració de la depuradora del nostre poble veí, del nord, Vinaròs.

I no diguem dels altres problemes estrella que tenim damunt la taula, el centre de salut i els barracons, que també s'han convertit en un llastre important per a la nostra població.

Cal donar un marge de confiança tot i esperant que açò no haja estat un somni d'estiu. Però passat l'estiu el marge de confiança s'haurà acabat. Com la poca credibilitat de PP si no s'acompleix tot el que ara ens han promés. Esperarem.

Carxofa: una carxofa ben torrada per a l'obra que està al començament del Camí de la Mar, baixant a la dreta, per complir la normativa per al pas de vianants, rampes incloses. És gros, hem de donar carxofes per complir la llei, quan les carxofes haurien de ser per a la gent que a més de ser legals, fan coses pel demés.

Panissola: I com no, per a Marcelino, *ni pan ni vino*, i el seu equip de govern per inútils. Ja porten més d'un any i encara no tenen els terrenys per a l'escola nova. O les escoles, ja que quan estarà feta aquesta ja en farà falta una altra. I no cal parlar d'altres serveis: depuradora, abocador, centre de salut, etc... Ah, però ara a Marcelino li han donat la Granera d'or o de plata amb diamants... A un poble tant brut ... Són més falsos que un *duro sevillano*. Ja us ho explicarem.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM	COGNOMS		
DOMICILI			
POBLACIÓ	CP	TEL.	

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 2 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA			
ADREÇA	POBLACIÓ	CP	
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte			

Codi de Compte: Entitat Sucursal Control Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 97 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remeta el primer exemplar de la subscripció.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Publicitat **PUBLIKAT**
Agència de Publicitat